

Med Ånd og kraft som bevis

David Wilkerson May 5, 2014

Idet jeg læser Paulus' breve til menigheden i Korinth, dvæler jeg ved disse ord: "Min tale og min prædiken blev ikke fremført med overtalende visdomsord, men med Ånd og kraft som bevis." (1. Kor. 2,4 – min fremhævelse).

Da jeg var en ung pastor, søgte jeg Herren for en tydelig manifestation af hans Ånd. Jeg bad, "Åh, Gud, fyld mig med din Helligånds kraft og giv mig et overbevisende budskab. Demonstrer din kraft. Ryst hele huset, som du gjorde på Pinsedag, så mennesker løber op til alteret og falder på knæ i ærbødighed for dig."

Men når jeg læser Paulus' breve til korinterne, finder jeg ingen beskrivelser af den slags. Der er ingen, som bliver 'slået af Ånden.' Der står intet om, at huse bliver rystet. I stedet finder vi, at Paulus prædiker om dagligdagens bekymringer, så som kødelighed, stridigheder, ægteskab, påklædning, omsorg for enker, opretholdelse af orden under gudstjenesterne og så videre.

Selv siger Paulus, at han ikke havde karisma. Han brugte ikke en kommanderende og hård tone, og han indrømmede, at han prædikede med megen frygt og bæven: "Jeg optrådte hos jer i svaghed og med megen frygt og bæven." (1. Kor. 2,3). Så hvor var beviset for Ånden og kraften i Paulus' liv?

Paulus erklærer her, "Mit liv er et bevis på hvad Herren kan gøre. Han kan tage en person helt uden karisma, uden en befalende stemme, den mest slette synder, og gøre noget mægtigt med ham." Her er ikke tale om stolthed. Paulus vidste simpelthen hvem han var i Kristus. Han vidste, at hans kampe ikke var forbi, men han vidste også, at hans liv i Kristus var et billede på hvad Gud kan gøre for alle, som overgiver sig til ham.

Han forklarede, "Jeg kom ikke til jer med en strategi eller med menneskelige metoder. Jeg kom til jer med Guds sindelag, og talte et enkelt og direkte budskab, som gik lige til jeres hjerter. Da jeg underviste om ægteskabet, rørte det jer. Da jeg talte om at give, blev jeres hjerter rørte, fordi I vidste, at mine ord kom direkte fra Herren."

Se dig omkring i samfundet. Folk er syge af synd, stressede, fortvivlede; og mange har nået grænsen for hvad de kan kapere. De ønsker ikke, at få råd og vejledning fra endnu en selvhjælpsbog. Den eneste måde hvorpå verden kan blive berørt, er ved at stå ansigt til ansigt med det liv som beviser Helligåndens kraft.

Paulus siger til os: "Vi er blevet et skuespil for verden, for både engle og mennesker." (1. Kor. 4,9).

Det græske ord for "skuespil" i dette vers betyder "teater." Oversættelsen er, "Gud ønsker, at gøre dit liv til et teater, forstået på den måde, at han vil sætte dig på en scene, og dit publikum er hele verden." Her er rollen, som han har skrevet til os: "Vi er dårer på grund af Kristus." (4, 10). Hvem andre end dårer vil i verdens øjne følge den svære vej, som Paulus viser?

I det forrige vers forklarer Paulus: "Mig forekommer det nemlig, at Gud har gjort os apostle til de ringeste, næsten til dødsdømte." (4, 9).

Paulus taler om store trængsler, lidelser, forfølgelse og død – trængsler som en udvalgt del af Kristi legeme er kaldet til at udholde. Han siger, "I har hørt mit vidnesbyrd. I ved hvad jeg har gennemgået af skrøbeligheder, prøvelser og forfølgelser. Jeg er blevet stillet til skue for hele verden, inklusive englens og åndsmagterne. Alles øjne hviler på mig, for at se hvordan kampen ender. Nu udpeger Gud andre troende til den samme tjeneste."

Alle, som er gudfrygtige, vil lide under nogen forfølgelse for Herrens skyld. Men nogle, som Paulus, er kaldet til at udholde megen lidelse for Kristi skyld – er udpeget til at "gå på scenen", til at gennemgå store kampe og trængsler. For dem bliver det som en boksekamp, og de bliver slået i gulvet mange gange af de stød, de bliver tildelt, og de prøvelser de gennemgår. "... (Vi) var i alle måder trængt: udefra af strid, indefra af frygt." (2. Kor. 7,5).

Nogle troende står overfor den ene pinefulde krise efter den anden. Tænk på Job, som var foragtet af sine venner på grund af sin lidelse. De sagde til Job, "Du har tydeligvis gjort Herren vred. Der må være skjult synd i dit liv." Gud er ikke bange for at sætte disse troende på "scenen" foran helvede, engle og hele verden, fordi han stoler på dem. De har stille og tålmodigt udholdt deres lidelse; de har holdt fast i deres tro gennem ild, oversvømmelser og storme.

Satan anklager stadig denne type troende i dag, ligesom han gjorde med Job, da han udfordrede Gud: "Fjern den mur, som beskytter dem, og de vil give op." Gud fjerner nogle gange det beskyttende hegn for en periode, og engle ser forbløffede til, mens tingene sker for deres øjne.

Brændende pile bliver skudt af. De bliver fulgt af hæslige løgne, overvældende fristelser, afskyelige anklager og psykiske trængsler. Tvivlen kommer krybende, og Guds barn er på nippet til at give op.

Men pludselig stopper "forestillingen." Nu bliver den kampberedte tjener flyttet ind på hovedscenen, hvor han får alles opmærksomhed, idet han råber, "Selvom de slår mig ihjel, vil jeg stole på Gud. Der må ske, hvad der vil. Leve eller dø, jeg tilhører Herren."

Vi har fået et manuskript med vores rolle.

Paulus tydeliggør rollen for alle, som står til skue: "Alle de andre på scenen vil være stærke, men du vil være den svage. Alle andre er ansete, men du er foragtet. Du vil opleve sult og tørst, mangel på klæder og du bliver slået i ansigtet. Alligevel velsigner du andre mens de skælder ud. Du vil blive forfulgt og talt ilde om, du er blevet som affald i verden, et uds kud i alles øjne indtil nu." (se 1. Kor. 10-13).

Mange troende har læst Skriften og de længes efter at opleve denne sande demonstration af Helligåndens kraft. Så de tager et standpunkt ligesom Paulus og siger, "Jeg har fået nok stilstand. Jeg går hele vejen, for at komme ind i fylden af Kristi magt, der er i mig."

Det er der scenetæppet går op. Du står på scenen og pludselig er dit liv til skue for alle. Hvordan reagerer du når de trængsler, som Paulus beskriver, bliver en del af din rolle? Når du står overfor trængsler, slag og prøvelser, er det så Kristi eksempel, man ser i dig? Eller flygter du i frygt og angst?

Paulus forsikrede korinterne, "Jeg skriver ikke for at gøre jer bange." (se 1. Kor. 4, 14). Apostlen vidste, at når vi først er kommet ind på scenen, er Helligånden med os, han vil ikke lade os i stikken. I stedet kommer han over os med en kraft, vi aldrig før har kendt. I vores svaghed giver Herren os styrke, og med Guds hånd på os, og Kristus boende i os, er vi i stand til at udholde det for den pris, som vi har i vente.

Selvfølger har nogle troende læst skriftstedet og afvist det. De er gået ned ad scenen og sagt, "Denne rolle ønsker jeg ikke." Denne slags troende ønsker en komfortabel livsstil. Og hvis du lever "behageligt i Zion," behøver du ikke Helligåndens kraft. Det er derfor verden gaber over alle kristne, som lever et roligt og velbehageligt liv. De ønsker ikke at lytte til nogen, som kommer med tomme ord – ord, som ikke har åndelig autoritet. Som Paulus erklærer, "For Guds rige afhænger ikke af ord, men af kraft." (1. Kor. 4, 20).

Står du på scenen nu, bliver dit liv iagttaget? Kan man se din svaghed? Bliver du slået til? Har du nogle gange lyst til at gå ned ad den scene, og sige, "Jeg kan ikke tage mere. Jeg har lyst til at give op"? Selv David følte sådan i

sit liv, hvor han græd, "Åh, jeg ønsker, jeg havde vinger som en fugl, så jeg kunne flyve et roligt sted hen."

Det er i sådanne situationer, at Gud gør dig til en demonstration af hans Helligånd og kraft. Man iagttager dit liv – din familie ser på dig, dine naboer iagttager dig, alle på dit job iagttager dig – og de spekulerer alle sammen, "Hvordan vil det ende? Vil han klare det?" "Så lad da også os, som har så stor en sky af vidner omkring os, frigøre os for enhver byrde og for synden, som så let omklammer os, og holde ud i det løb, der ligger foran os." (Hebr. 12, 1).

Her er den bedste nyhed: Vi kender instruktøren af dette skue. "Idet vi ser hen til Jesus, troens banebryder og fuldender." (12, 2). Han har lært os at spille vores rolle, ved sit eget dramatiske eksempel på hovedscenen: "Som for den glædes skyld, der ventede ham, udholdt korset uden at ænse dets skam og nu sidder på højre side af Guds trone." (12, 2).

Kristus ved, at vores rolle ikke er nem. Men han er gået forud for os på vejen, og vi skal se på hans eksempel for at få opmuntring: "Hold jer ham for øje, som fandt sig i en sådan modstand fra syndere, for at I ikke skal blive trætte og miste modet." (12, 3).

Kære troende, hver gang du tager din Bibel frem, så holder du i dine hænder det manuskript, som Gud har skrevet for dit liv. Og han giver dig tiltrængte pauser fra drama-scenen bag forhængen, når du er alene med instruktøren i bøn. I disse stunder, lægger han armen omkring dig, og hvisker: "Du klarer det fint."

Det overrasker dig måske. Du tænker måske, "Hvad mener du med 'fint'? Jeg ønsker at kvitte det hele!" Men instruktøren forsikrer dig, "Du har ikke læst hele manuskriptet, som jeg bad dig om at gøre. Det hele står der. Lige nu, midt i din lidelse, vil jeg gøre mit store værk i dig. Jeg vil gøre dig til et bevis på min Helligånd og min kraft. Ja, det bliver svært, og der kommer flere slag. Men du vil klare det."

"Gå nu op på scenen igen, og jeg vil blæse mit liv ind i dig. Jeg er altid hos dig. Og når der er tæppefald for sidste gang – når det hele er forbi – så kommer du hjem til mit hus til et stort festmåltid. Alle som har været til skue siden tidernes morgen – fra korset og ned gennem historien – skal have en fest."

Min ven, det er derfor vi holder ud: For den ubeskrivelige glæde, som vi har foran os!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/139/>